

¶ XX. 88. Verum de clementia & paterna beneficentia, in hoc articulo iustitia DEI accipienda est, qua DEVS propter Christum remissis peccatis, credentes in eum pro iustis acceptat. Quae iustitia imputatio cum solius DEI opus sit, ideò DEI etiam iustitia ab Apostolo appellatur. Rom. 1, 17.

89. Qua de re præclare admodum differit B. Lutherus noster in præfat. Operum, circa finem sermone, sic scribens; Mihi ardore captus fueram cognoscendi Paulum in Epistola ad Romanos sed obstiterat hætenus non frigidus circum præcordia sanguis: scilicet unicum vocabulum, quod est, cap. 1. Iustitia Dei revelatur in Evangelio.

Oderam enim vocabulum istud, Iustitia Dei, quod usu & consuetudine omnium Doctorum doctus eram Philosophicè intelligere, de Iustitia, ut vocant, Formali sive Activa, qua Deus est iustus, & qua peccatores, iniustosq; punit. Furebam ergò perturbata conscientia, sitiens scire quid Paulus vellet donec misereunte DEO, meditabundus dies ac noctes, connexionem verborum attenderem, nempe, Iustitia Dei revelatur in illo, sicut scriptum est, Iustus fide vivet. Ibi Iustitiam DEI cepi intelligere eam, qua Iustus dono DEI vivit, nempe ex fide, & esse hanc sententiam; Revelari per Evangelium iustitiam DEI, scilicet passivam, qua nos DEVS misericors justificat per fidem: sicut scriptum est: iustus ex fide vivit.

Hic